

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Šternovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. V.J.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zast. JUDr. Václavem Vlčkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 22, Praha 8, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 5.000.000,-Kč a povinnosti zaslat a zveřejnit omluvu a o náhradu škody ve výši XXXXX Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje co do částky 969.721,86 Kč s příslušenstvím.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 2.703.994,44 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,25 % ročně od 14.8.2009 do 31.12.2009, ve výši 8,5 % ročně od 1.1.2010 do 30.6.2010, ve výši 7,75 % ročně od 1.7.2010 do 30.6.2012, ve výši 7,5 % ročně od 1.7.2012 do 31.12.2012, ve výši 7,05 % ročně od 1.1.2013 do 10.4.2014 a dále od 11.4.2014 do zaplacení, ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 7% bodů a platné vždy pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalované, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba se zamítá co do částky 55.802,95 Kč s příslušenstvím.
- IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení v rozsahu 46 % ve výši 224.667,90 Kč, k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Václava Vlčka, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalobkyně je povinna nahradit náklady státu v rozsahu 27 % ve výši, jenž bude specifikována v samostatném usnesení, a to do tří dnů od právní moci tohoto samostatného usnesení.

- VI. Žalovaná je povinna nahradit náklady státu v rozsahu 73 % ve výši, jenž bude specifikována v samostatném usnesení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto samostatného usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá zaplacení částky 5.000.000,-Kč jako náhrady nemateriální újmy, náhrady škody ve výši 18.028,50 Kč a 3.711.490,75 Kč s příslušenstvím a dále uložení povinnosti žalované zveřejnit v TV NOVA, v ČTK a v Mladé frontě Dnes omluvu a zaslat žalobkyni písemnou omluvu ve znění uvedené ve výroku. Žalobkyně své nároky odvozuje z titulu nezákonného trestního stíhání, které proti ní bylo zahájeno dne 11.10.2006 usnesením o zahájení trestního stíhání ze spáchání trestného činu přijímání úplatku dle ustanovení § 160 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona. Žalobkyně byla dne 13.10.2006 v 16.50 zadržena na letišti Praha Ruzyně po přiletu z pracovní cesty v Bělorusku. Téhož dne bylo žalobkyni sděleno obvinění a byla vzata do vazby z důvodu dle ustanovení § 67 písm. b) trestního řádu. Stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání a do usnesení o vzetí do vazby byly zamítnuty. Omezení osobní svobody žalobkyně v důsledku vazby trvalo od 13. 10. 2006 do 16. 11. 2006. Trestní stíhání bylo následně zastaveno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 24. 7. 2008 sp zn. 2 ZT 462/2006, které nabylo právní moci dne 19. 8. 2008; trestní stíhání bylo zastaveno, neboť bylo nepochybně zjištěno, že skutek, pro který byla žalobkyně trestně stíhána, se nestal. Pracovní náplní žalobkyně bylo dbát mimo jiné u na bránění zneužití finančních prostředků poskytovaných státními orgány, a proto pro ni znamenalo trestní stíhání závažné poškození pro řádný výkon jejího pracovního zařazení a funkce. Žalobkyni vznikla škoda v podobě ušlého zisku ve výši XXXXX Kč, neboť ke dni sdělení obvinění a vzetí do vazby měla žalobkyně sjednanu pracovní činnost s agenturou MWH sa/nv, kde v programu Regional Capacity Building Initiative Part I měla odpracovat 56 pracovních dní v hodnotě XXXXX EUR/den, když v důsledku nezákonného výkonu veřejné moci nemohla odpracovat zbývajících 29 dnů. Ušlý zisk tak činil XXXXX,-EUR; při kurzu CZK/ EUR ke dni 13.10.2006 činil ušlý zisk XXXXX Kč. Žalobkyně měla dále sjednáno se stejnou agenturou provedení pracovní činnosti ve stejném programu Part II ve výši 210 pracovních dnů po XXXXX,-EUR za den. V důsledku nezákonného výkonu veřejné moci byl s žalobkyní smluvní vztah ze strany agentury ukončen. Zde činí ušlý zisk celkem XXXXX Eur, při přepočtu aktuálního kurzu ke dni 13.10.2006 činil ušlý zisk částku XXXXX Kč.

Žalobkyně dále požaduje částku 18.028,50 Kč jako doplatek nákladů na právní zastoupení, když žalobkyně celkem uplatnila částku 158.406,50 Kč a její žádosti bylo žalovanou vyhověno co do částky 138.593,Kč. Žalobkyni však nebyla uznána částka 18.028,50 Kč, kterou žalovaná neshledala důvodnou. Za nedůvodné označila tyto úkony právní služby: dne 13.10.2006 účast při domovní prohlídce a při prohlídce nebytových prostor a přítomnost při vydání věci, dne 16.10.2006 stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání (zde byla odměna krácena na jednu polovinu), dne 23.10.2006, 16.11.2006 a 16.11.2007 nahlížení do spisu, dne 6.11.2006 účast při výslechu svědka F., 16.11.2006 účast u výslechu svědka B., dne 11.4.2007 návrh na doplnění dokazování. Celkem nedošlo k zaplacení nároku ve výši 15.150,-Kč plus 19% DPH, celkem tedy 18.028,50 Kč.

Žalobkyně uplatnila svůj nárok předběžně u žalované výzvou ze dne 12.9.2009 a opakovaně dne 12.3.2010. Žalovaná však vyhověla žádosti pouze z části a to co do požadované náhrady nákladů obhajoby. Nárok na zveřejnění omluvy a na zaplacení nemajetkové újmy žalovaná odmítla s tím, že jsou promlčeny. Právní zástupce žalobce poukazuje na neústavnost ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., neboť pro uplatnění

náhrady nemajetkové újmy zákon stanoví bez jakéhokoliv odůvodnění promlčecí dobu pouze v trvání 6 měsíců oproti jiným nárokům, kde je stanovena tříletá promlčecí doba. Dle názoru žalobkyně je toto v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, kupříkladu s nálezem ÚS sp.zn. Pl. ÚS 18/2001.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobou uplatněný nárok neuznává. Žalovaná učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobkyně dne 13.2.2009 žádostí ze dne 12.2.2009 uplatnila nárok na náhradu škody ve výši XXXXX Kč a dne 12.3.2010 žádostí z 10.3.2010 nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 5.000.000,-Kč a na omluvu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. za nesprávný úřední postup ve shora uvedeném řízení. Žádosti žalobkyně bylo z části vyhověno a bylo jí poskytnuta na nákladech obhajoby částka 138.953,-Kč. Žalovaná nepovažuje za důvodný nárok na náklady obhajoby ve výši 18.028,50 Kč, neboť co se týká úkonu dne 13.10.2006 účast při domovní prohlídce a prohlídce nebytových prostor, na tuto žalobkyni nevznikl nárok, neboť vzhledem k tomu, že obviněná vyhověla výzev policejního orgánu k vydání věci podle § 78 odst. 1 trestního řádu, nebylo k provedení prohlídky přistoupeno. Z protokolu o vydání věci nevyplývá, že mu byl obhájce žadatelky přítomen. Za stížnost do usnesení o zahájení trestního stíhání je dle ustálené praxe požadována ½ odměny. Úkony spočívající v nahlížení do spisu dne 23.10.2006, 16.11.2006 a 16.11.2007 nejedná se o žádný úkon dle advokátního tarifu. V protokolu o výslechu svědka nebyl obhájce žalobkyně tohoto úkonu účasten. Co se týká účasti na výslechu svědka B., zde byl tento úkon naučtován dvakrát. Návrh na doplnění dokazování ze dne 11.4.2007 byl návrhem JUDr. Prince obhajující obviněného Z. D. a ostatní obhájci se k tomuto návrhu pouze připojili. V tomto případě se tedy nejedná o úkon dle advokátního tarifu.

Co se týká nároku na náhradu ušlého zisku, zde učinila žalovaná nesporným, že žalobkyně byla ve vazbě v období od 13.10.2006. Co se týká účasti žalobce na první části projektu pro společnost MWH, z dopisu, který byl žalované v rámci předběžného projednání nároku předložen ze dne 14.11.2006 vyplynulo, že smlouva byla ukončena z důvodu, že žalobkyně nebude schopna práci dokončit. Vzhledem k tomu, že dopis je datován dne 16.11.2006, tedy dnem, kdy byla žalobkyně propuštěna z vazby, do konce roku 2006 zbývalo ještě 45 dnů. Je tedy zřejmé, že prostor pro dokončení předmětné činnosti zde rozhodně byl. Žalobkyně netvrdila, že by se předmětnou společnost pokusila i po propuštění z vazby kontaktovat a sdělit jim, že může v předmětné práci pokračovat. Žalovaná dále podotýká, že předmětný dopis byl psán ve velmi přátelském duchu a v jeho závěru byla vyjádřena i naděje v budoucí spolupráci. Co se týká účasti žalobkyně na druhé části projektu, zde z dopisu, který byl žalobkyni předložen ze dne 1.12.2006 od společnosti MWH vyplývá, že žalobkyně by předmětnou pozici klíčového znalce získala teprve za předpokladu, že by uspěla v konkurzu, kterého se zúčastnili další tři odborníci. Vzhledem k tomu, že se dne 26.10.2006 nedostavila na konkurz nebyla do dané pozice obsazena. V daném případě byl předmětný zisk vázán na dvě podmínky a to, že žalobkyně uspěje v konkurzu, a že společnost MWH získá předmětný projekt.

Co se týká nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 5.000.000,-Kč a poskytnutí omluvy, tento nárok byl dle žalované promlčen, když byl u žalované uplatněn až dne 12.3.2010 a předmětné řízení ve vztahu k žalobkyni však skončilo dne 19.8.2008, kdy nabylo právní moci usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 24.7.2008. Z toho je tedy zřejmé, že nárok byl u žalované uplatněn až po lhůtě stanovené v ustanovení § 32 odst. 3 zákona.

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 30.6.2011 a přiznal žalobkyni jako náhradu škody částku XXXXX Kč s příslušenstvím a dále žalobu zamítl co do částky XXXXX Kč s příslušenstvím a dále co do požadované nemajetkové újmy ve výši

5.000.000,- Kč. Dále uložil žalované povinnost zaslat žalobkyni písemnou omluvu a zveřejnit omluvu žalobkyni v TV Nova, ČTK a MF Dnes.

K odvolání žalované následně odvolací soud zrušil rozsudek soudu I.stupně ve výroku I. kterým soud přiznal žalobkyni částku 3.626.999,25 Kč s příslušenstvím a rovněž v části výroku II., kterou soud žalobu zamítl co do částky 102.520,-Kč s příslušenstvím. Odvolací soud konstatoval, že soud I.stupně se nevypořádal řádně s výší odměny, kterou měla žalobkyně pobírat za práci na projektu, protože nevyřešil rozpor ve výši odměny žalobkyně podle finanční smlouvy a podle emailového sdělení P.Ch. Soud I.stupně rovněž nevyložil přesvědčivě, zda je dána příčinná souvislost mezi ušlým ziskem žalobkyně za práce na druhé části projektu (Part II) a nezákonným rozhodnutím, jestliže předpokladem toho, aby se žalobkyně podílela i na druhé etapě projektu byla její účast na konkurzu s dalšími kandidáty. Nedostatečně se pak soud I. stupně vypořádal i s výší odečtu od předpokládaného ušlého zisku žalobkyně, kde se spokojil s výpovědí svědka D.Š., z níž vyvodil, že za druhou etapu by žalobkyně svědkovi poskytla tu samou odměnu jako za etapu první. Výši nákladů soud I.stupně pouze odhadl, aniž by měl pro postup podle ustanovení § 136 o.s.ř. dostatek podkladů a rovněž úvahy soudu o splatnosti pohledávky postrádají její konkrétní oporu v provedeném dokazování. Co se týká nákladů vynaložených žalobkyní na obhajobu, zde odvolací soud uvedl, že soud I.stupně přiznal žalobkyni úkon právní služby za účast advokáta při domovních prohlídkách, které se nekonaly, a to na základě výpovědi advokáta, který jistě nechtěl svou bývalou klientku poškodit. Přiznal rovněž v rozporu se stávající judikaturou právní úkon i za nahlížení do spisu, mimo seznámení se s výsledky vyšetřování, za odvolání proti usnesení o zahájení trestního stíhání přiznal více než žalobkyni náleželo. Odvolací soud uložil soudu I. stupně znovu přezkoumat požadavek žalobkyně na náhradu škody ve formě ušlého zisku a náklady obhajoby.

V řízení byly mezi účastníky nesporné následující skutečnosti: žalobkyně uplatnila u žalované výzvou ze dne 12.2.2009, doručené žalované den 13. 9. 2009, nárok na náhradu škody spočívající v ušlém zisku a v nákladech obhájného. Dne 12.3.2010 bylo žalované doručeno podání právního zástupce žalobce, kterým uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy. Žádosti žalobkyně o náhradu škody bylo částečně vyhověno a na nákladech obhajoby jí byla poskytnuta částka 138.593,-Kč. Mezi účastníky byly rovněž nesporné skutečnosti týkající se trestního stíhání žalobkyně, tedy že proti žalobkyni bylo dne 11.10.2006 zahájeno trestní stíhání, následně byla žalobkyně dne 13.10.2006 zadržena a vzata do vazby a vazebně stíhána byla do 16.11.2006, tedy 35 dní. Trestní stíhání bylo následně zastaveno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 24.7.2008, a to proto, že bylo nepochybné, že skutek, pro který bylo trestní stíhání vedeno, se nestal. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání a rovněž proti usnesení o vzetí do vazby byla obhájcem žalobkyně podána stížnost. Tyto skutečnosti tedy nebyly předmětem dokazování.

Podmínka předběžného uplatnění nároku ve smyslu ustanovení § 14 a §15 zákona č.82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen zákon) byla rovněž splněna, když nárok žalobkyně byl v celém žalovaném rozsahu předběžně uplatněn u žalované a předběžně projednán.

Soud na základě závazného právního názoru odvolacího soudu vyzval žalobkyni v souladu s ustanovením § 118a odst. 1,3 o.s.ř. k doplnění skutkových tvrzení o tom, jaké náklady vynaložila žalobkyně v souvislosti s prací pro společnost MWH na základě smlouvy o poskytování technických odborných znalostí pro projekty RCBI Part I a jaké náklady by

vynaložil v souvislosti s prací pro stejnou společnost na druhé části tohoto projektu. Dále bylo žalobkyni uloženo doplnit skutková tvrzení o tom, kdy jí měla být vyplacena odměna za první část projektu a jakým způsobem a kdy by byla vyplácena odměna za práci na druhé části projektu. Žalobkyni bylo dále uloženo doplnit skutková tvrzení o tom, jakou pozici ve společnosti MWH zastává pan P. Ch., a označit důkazy k prokázání, jaká výše odměny měla být žalobkyni vyplacena za práci v druhé části projektu RCBI Part II a k prokázání příčinné souvislosti mezi ušlým ziskem na práci v druhé části projektu a trestním stíháním žalobkyně, tedy k prokázání toho, že její účast na druhé části projektu by byla jistá, pokud by nedošlo k jejímu trestnímu stíhání. Žalobkyně byla rovněž vyzvána k tomu, aby navrhla další důkazy k prokázání, že JUDr. Karel Brückler se účastnil úkonů policie při vydání věci.

Při jednání soudu dne 28.6.2012 žalobkyně upřesnila svá skutková tvrzení a uvedla, že odměna na druhé části projektu měla být ve výši XXXXX EUR/den, nikoliv XXXXX EUR/den. Dále uvedla, že P.Ch. byl nástupcem paní S.P., přičemž do této pozice nastoupil v květnu 2010, paní S.P. byla vedoucí řídicího oddělení společnosti MWH a byla projektovou ředitelkou projektu RCBI. V této pozici měla pravomoc sjednat s žalobkyní odměnu a platební podmínky a uzavřít příslušné smlouvy.

Podáním ze dne 26.7.2011 žalobkyně doplnila svá skutková tvrzení tak, že platby v rámci projektů RCBI I a RCBI II měly probíhat vždy po odpracovaném měsíci do 30 dnů po obdržení faktury společnosti MWH. Při odeslání faktury žalobkyně koncem kalendářního měsíce a doručení faktury společnosti MWH cca týden po odeslání faktury a provedení platby do 30 dnů po obdržení faktury lze vycházet z toho, že by odměna žalobkyni byla vyplacena 10.den měsíce následujícího po měsíci, v němž byla odeslána faktura, tedy za odpracované dny v měsíci říjnu 2006 by byla žalobkyni poukázána platba 10. 12. 2006, atd. (viz. následující přehled).

termín platby	počet dnů	EUR	aktuální kurz CZK/EUR	příjem CZK
10.12.2006	9	XXXXXX	27,960	XXXXXX
10.1.2007	10	XXXXXX	27,730	XXXXXX
10.2.2007	10	XXXXXX	28,245	XXXXXX

V rámci projektu RCBI II by při pravidelném rozložení celkového počtu 210 dnů během doby 23 měsíců od 1. ledna 2007 do 30.11.2008 byly platby přijímány na účet a přepočteny na CZK v těchto termínech:

termín platby	počet dnů	EUR	aktuální kurz CZK/EUR	příjem CZK
10.3.2007	9	XXXXXX	28,170	XXXXXX
10.4.2007	9	XXXXXX	27,955	XXXXXX
10.5.2007	9	XXXXXX	28,255	XXXXXX
10.6.2007	9	XXXXXX	28,420	XXXXXX
10.7.2007	9	XXXXXX	28,630	XXXXXX
10.8.2007	9	XXXXXX	28,050	XXXXXX
10.9.2007	9	XXXXXX	27,595	XXXXXX
10.10.2007	9	XXXXXX	27,480	XXXXXX
10.11.2007	9	XXXXXX	26,730	XXXXXX
10.12.2007	9	XXXXXX	26,000	XXXXXX

10.1.2008	9	XXXXXX	25,855	XXXXXX
10.2.2008	9	XXXXXX	25,660	XXXXXX
10.3.2008	9	XXXXXX	25,040	XXXXXX
10.4.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX
10.5.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX
10.6.2008	9	XXXXXX	24,430	XXXXXX
10.7.2008	9	XXXXXX	23,465	XXXXXX
10.8.2008	9	XXXXXX	24,210	XXXXXX
10.9.2008	9	XXXXXX	24,850	XXXXXX
10.10.2008	9	XXXXXX	24,935	XXXXXX
10.11.2008	9	XXXXXX	25,270	XXXXXX
10.12.2008	9	XXXXXX	25,900	XXXXXX
10.1.2009	12	XXXXXX	26,480	XXXXXX

Co se týká předpokládaných nákladů na dosažení ušlého zisku, žalobkyně uvedla, že za část programu RCBI Part I by žalobkyně vynaložila náklady ve výši 5.500,-Kč a za druhou část projektu 215.329,-Kč, celkem tedy 220.829,-Kč. Při stanovení výše těchto nákladů žalobkyně vycházela z kvalifikovaného odhadu svého daňového poradce V.Š.. Co se týká příčinné souvislosti mezi nezákonným zadržením a způsobenou škodou plně odkázala na prohlášení společnosti MWH ze dne 13.6.2012 včetně všech příloh, když toto prohlášení jednoznačně potvrzuje, že společnost vyhrála výběrové řízení vypsanou Evropskou komisí na realizaci daného projektu, které probíhalo od 8.8.2006 do 21.12.2006. Dále potvrzuje, že žalobkyně se podílela na výběrovém řízení pro projekt RCBI part II jako klíčový odborník 2a a jejím úkolem bylo plánování realizace programů pro ENPI východ. Nabídka společnosti MWH tedy vyhrála výběrové řízení s navrženým expertním týmem, jehož byla žalobkyně součástí a jako taková byla též výběrovou komisí hodnocena. Za normálního běhu věcí by tedy nepochybně na projektu začala pracovat a vysoce pravděpodobně by jej dokončila. V prohlášení je dále potvrzen obsah dohody o finanční odměně podepsané dne 1.10.2006 mezi žalobkyní a paní S.P., která vykonávala funkci projektové ředitelky programu RCBI. Z důvodu pobytu ve vazbě v říjnu 2006 se žalobkyně nemohla účastnit pohovoru, který měl potvrdit a završit předchozí hodnocení a ani se nemohla angažovat v projektu. Proto také došlo k jejímu nahrazení paní V.V.

Žalovaná dále tvrdila, že žalobkyně měla v době, kdy měla pracovat pro společnost MWH na projektech RCBI Part I a Part II jiné příjmy a v tomto ohledu odkazuje na článek v časopise Respekt. Zároveň žalovaná navrhl k prokázání toho, že žalobkyně měla v uvedeném období i jiné příjmy, daňová příznání žalobkyně za roky 2006 až 2009.

Soud se v první řadě znovu zabýval otázkou příčinné souvislosti mezi nezákonným trestním stíháním a zejména zadržením žalobkyně a ušlým ziskem na práci v druhé části projektu RCBI part II.

V první fázi řízení před zrušením rozsudku odvolacím soudem soud provedl následující důkazy a vzal z nich na prokázané dále uvedené skutečnosti:

Ze servisní smlouvy o poskytování technických odborných znalostí pro projekt: Regionální iniciativa posilování schopností (RCBI) vzal soud za prokázané, že na základě této smlouvy uzavřené mezi společnostmi MWH sa/nv se sídlem Nysdan Office Park, Avenue Reine

Astrid 92, B-1310 La Hulpe, Belgie a žalobkyní měla žalobkyně působit jako programový projektový a programovací expert v rámci smlouvy této společnosti s Evropskou komisí EuropeAid – Brusel smlouvu o poskytování technické podpory a služeb projektu: Regionální iniciativa posilování schopností v příhraničních regionech Ruska, Běloruska, Ukrajiny a Moldávie z EU. Žalobkyně měla koordinovat a řídit služby pod dozorem vedoucího týmu, kterým byla paní V.V. a manažera kontraktu společnosti, kterým byl pan X.D. Svou činnost měla žalobkyně zahájit dne 8.června 2006 a ukončit k 31.12.2006. Jejich služeb mělo být využito na základě "call-off" po dobu trvání maximálně 50 pracovních dnů. Žalobkyně měla sídlit především ve své kanceláři a byl zde předpoklad, že bude značně cestovat do zemí, které pokrývá hlavní smlouva, zejména do Ruska a Běloruska v souladu s pracovním programem, který připraví vedoucí týmu s cílem poskytnutí nezbytné pomoci dvěma konečným příjemcům. Za účelem práce s vedoucím týmu mohou být nezbytné pravidelné návštěvy v Bruselu. Cesty a doprava měly být organizovány po projednání s manažerem a s jeho souhlasem a náhrady měly být provedeny na základě předložení úplných faktur a jiných dokladů nezbytných k prokázání výdajů zadavateli. Žalobkyně měla dle smlouvy rovněž nárok na denní diety při pracovní cestě. Odměna měla být žalobkyni vyplácena vždy do 30 dnů po předložení faktury, přičemž k faktuře měl být přiložen originál pracovního výkazu, kde měly být uvedeny odpracované dny.

V rámci dodatku č. 1 k servisní smlouvě o poskytování technických odborných znalostí pro Projekt: Regionální iniciativa posilování schopností byl navýšen rozsah pracovních dnů, ve kterých měly být poskytovány služby z 50 na 56 pracovních dní.

Z kopie finanční smlouvy ze dne 1.10.2006 vzal soud za prokázané, že společnost MWH prostřednictvím S. P. a žalobkyně se dohodly na spolupráci žalobkyně v Projektu RCBI na pozici klíčového znalce v oblasti programového designu a implementace a to v rozsahu 210 pracovních dnů za částku XXXXX EUR na jeden pracovní den. Předpokládané datum zahájení prací bylo 1.leden 2007, předpokládané datum ukončení 31.11.2008.

Z emailové zprávy zaslané dne 7.2.2011 paní V.V. žalobkyni vzal soud za prokázané, že v tomto dokumentu P.Ch. jako ředitel Projektu MWH SA/NV odpovědným za realizaci Projektu EU "Iniciativa budování regionálních kapacit (RCBI)", jehož předchozí ředitelkou byla paní S.P., potvrdil, že smlouva s žalobkyní v rámci projektu RCBI I byla ukončena, protože nebyla k dispozici k plnění pracovních úkolů, když to bylo nutné. Tehdy zbývalo ze smlouvy 29 dnů. Vzhledem k tomu, že připravované programy se vztahovaly na období 2007 až 2013 byly pracovní úkoly naléhavé a většinu z nich bylo třeba vykonat v době, kdy byla žalobkyně ve vazbě. Protože žalobkyně nebyla k dispozici, společnost získala od Evropské komise souhlas k tomu, aby byla nahrazena jinými experty. Tyto experty si společnost ponechala i po propuštění žalobkyně, neboť byla nutná kontinuita podpory a přípravy dokumentů. Dostupnost žalobkyně byla v souladu s jejím trestním stíháním nejistá. Jmenovaný dále potvrdil, že žalobkyně byla zahrnuta do výběrového řízení na Projekt RCBI II jako klíčový expert v rozsahu 210 dnů Pracovní úkoly byly tytéž jako v případě RCBI I. Společnost MWH ve výběrovém řízení uspěla a projekt zrealizovala. Vzhledem k vzetí žalobkyně do vazby se tato nemohla zúčastnit pohovoru, který byl součástí evaluačního procesu. Vazba a následující trestní řízení měly za následek, že žalobkyně nebyla schopna nastoupit na pozici klíčového experta a tak s ní byla smlouva ukončena a na její místo přijata paní V.V.

Z dopisu ze dne 16.11.2006 adresovaného žalobkyni, podepsaného S.P., ředitelkou Projektu společnosti MWH SA/NV vzal soud za prokázané, že ředitelka Projektu sdělila žalobkyni, že společnost znepokojilo zadržení žalobkyně policií. Vzhledem k zadržení a dalším souvisejícím právním záležitostem žalobkyně nemůže smlouvu, která byla se společností uzavřena na pozici odborníka na projekt Evropské unie RCBI I dokončit,

společnost musí smlouvu žalobkyně vypovědět a hledat náhradu, která by pracovala zbývajících 29 dnů na místě žalobkyně.

Z výpovědi svědka D.Š. vzal soud za prokázané, že tento svědek spolupracovat s žalobkyní na Projektu pro společnost MWH, která byla dodavatelem pro Evropskou komisi. Svědek byl ve smluvním vztahu přímo s paní J. a měl zpracovávat určité výstupy z jednotlivých misí a rovněž měl zpracovat socioekonomickou analýzu. Mezi žalobcem a svědkem byla dohodnuta hodinová sazba rozsahu zhruba XXXXX až XXXXX EUR/den. Po zatčení žalobkyně se svědku ze společnosti MWH ozvali asi po týdnu, dotazovali se, zda se paní J. bude moci účastnit další mise, která se měla konat hned následující týden. Ze společnosti se zmínili, že pokud se věc nevyřeší, budou nuceni hledat si náhradní řešení. Účast na projektech je vázána přímo na tvář a konkrétní osobu experta a není možné se těchto úkonů účastnit, pokud nejsou Evropskou komisí schváleni. Svědku bylo známo, že v rámci spolupráce žalobkyně a firmy MWH měla pokračovat i v druhé fázi projektu a žalobkyně zde měla vystupovat na pozici klíčového experta. Tento poznatek má svědek z diskusí se společností MWH, kde se mluvilo o tom, že s J. počítají do budoucna.

Z emailové korespondence odeslané D.Š. dne 6.10.2006 vzal soud za prokázané, že žalobce sděluje, že k tomuto datu odpracoval pro žalobkyni celkem 14 dní při dohodnuté sazbě XXXXX EUR/den. Celkem měla činit jeho odměna částku 2.100,- EUR za celkové odpracované dny.

Vzhledem k názoru odvolacího soudu soud 1. stupně doplnil dokazování následujícím způsobem. Z prohlášení společnosti MWH ze dne 13.6.2012 vzal soud za prokázané, že společnost MWH vyhrála výběrové řízení vypsané Evropskou komisí na realizaci projektu Iniciativa budování regionálních kapacit II (RCBI II) jako pokračování projektu RCBI I. Žalobkyně se na tomto výběrovém řízení podílela jako klíčový odborník pro projekt RCBI II, tedy jako klíčový odborník 2a – plánování a realizace programu pro ENPI východ. Dle tohoto prohlášení angažování žalobkyně bylo sjednáno v dohodě o finanční odměně podepsané dne 1.10.2006 mezi žalobkyní a paní S.P. Kvalifikace, odbornost a zkušenost V. J. byly bodově ohodnoceny podle objektivních kritérií požadovaných podmínkami výběrového řízení na pozici klíčového odborníka. Kopie výsledků výběrového řízení byla připojena k prohlášení. V prohlášení je dále uvedeno, že z důvodu pobytu ve vazbě se žalobkyně nemohla zúčastnit pohovoru, který byl součástí procesu hodnocení, ani se dále angažovat v projektu. Z důvodu jejího pobytu ve vazbě a následných právních záležitostí nemohla zastávat pozici klíčového odborníka. V důsledku tohoto společnost MWH zrušila podepsanou dohodu o finanční odměně s žalobkyní a najala jiného odborníka, paní V.V. Prohlášení společnosti MWH bylo podepsáno panem P.Ch., ředitelem společnosti a projektovým ředitelem RCBI. Jmenovaný rovněž potvrdil, že v roce 2010 nahradil předchozí projektovou ředitelku paní S.P.

Přílohou tohoto přípisu společnosti MWH byl přípis vedoucího oddělení Evropské komise ze dne 1.12.2006. V rámci tohoto přípisu Evropské komise sděluje společnosti MWH, že příslušná smlouva týkající se projektu RCBI II může být zadána konsorciu společnosti MWH po splnění uvedených podmínek. Evropská komise vyzvala společnost MWH, aby navrhla řešení týkající se klíčového odborníka 2a V.J. a vyzvala společnost k tomu, aby Evropské komisi zaslala informace o aktuálním stavu soudního řízení týkajícího se V. J.. V případě, že se V.J. nebude moci podílet na plnění výše uvedené smlouvy kvůli soudnímu řízení, měla společnost MWH předložit řešení tohoto problému. Tento přípis Evropské komise obsahuje tabulku o hodnocení společnosti MWH v rámci výběrového řízení. Z této tabulky je zřejmé, že společnost MWH dosáhla celkového bodového hodnocení 95,80 %, kdežto nabídka dalšího nejlepšího uchazeče byla podprahovou hodnotou. Přílohou tohoto

přípisu bylo rovněž zveřejnění výsledku výběrového řízení, ze kterého je zřejmé, že společnost MWH získala tento projekt.

S tímto prohlášením korespondovala rovněž svědecká výpověď slyšené svědkyně S.P., svědkyně uvedla, že v minulosti vedla oddělení společnosti MWH, jednalo se o oddělení Capacity Bulding a to v letech 2003 až 2010. Společnost MWH se zabývala poradenstvím a školením v rámci projektu financovaným Evropskou unií ve členských státech EU, žalobkyně pro tuto společnost pracovala jako specialista na školení, tedy jako „training expert“. Svědkyně dále uvedla, že společnost MWH získala kontrakt, jednalo se o zakázky na poskytování poradenství regionálním úřadům státům u východní hranice EU. Zde byla jako expert vybrána Mgr. J. Na konci této zakázky bylo Evropskou komisí vypsáno nové výběrové řízení na další období. Svědkyně si již nevzpomněla na přesná data, kdy mělo být toto výběrové řízení vypsáno, uvedla, že zřejmě šlo o rok 2008. Uvedla, že Mgr. J. měla být najata jako klíčový expert v rámci této druhé části projektu. Při posuzování Evropskou komisí jsou sledována tři hlavní kritéria a to metodologie, tým klíčových expertů a cena, přičemž první dvě kritéria mají váhu zhruba 80 % a cena zhruba 20 %. Po té co je zakázka udělena, již není možné měnit některé z těchto kritérií. Období mezitím, kdy je vyhlášen vítěz výběrového řízení a podepsána smlouva je velmi krátké, během tohoto období by měl vítěz potvrdit dostupnost všech svých členů týmu a k tomu, že nedošlo ke změnám po finanční stránce. V daném případě měla společnost MWH problém s potvrzením Mgr. J. Svědkyně v rámci své svědecké výpovědi potvrdila výslovně, že Mgr. J. pracovala na první fázi tohoto projektu a rovněž potvrdila, že společnost MWH uzavřela s žalobkyní smlouvu ze dne 8.6.2006 Services agreement for the provision of technical expertise for the project REGIONAL CAPACITY BUILDING INITIATIVE (RCBI). Tato smlouva byla podepsána v jejím zastoupení jejím kolegou. Je tedy tím dokumentem, který založil spolupráci s Mgr. J. Svědkyně rovněž uvedla, že Mgr. J. nemohla dokončit rozsah prací stanovený touto smlouvou, protože již nebyla dostupná. K další spolupráci s žalobkyní nemohlo dojít z toho důvodu, že J. byla obviněna a uvězněna. Svědkyně rovněž potvrdila, že odměna stanovená touto dohodou byla žalobkyní vyplacena pouze v rozsahu odpracovaných dní.

Svědkyně dále popsala průběh výběrového řízení před Evropskou komisí, kde uvedla, že složení týmu expertů bylo jedním ze základních předpokladů úspěchu společnosti, přičemž do výběrového řízení byl předkládán seznam členů týmu společně s jejich životopisy. Mgr. J. byla i jedním ze čtyř expertů, přičemž každý z expertů měl své vlastní povinnosti a nebyli mezi sebou nahraditelní. Poté, co byla společnost MWH vybrána jako potenciální dodavatel služeb, měla společnost před podpisem smlouvy potvrdit složení týmu a svou ekonomickou situaci. V tomto případě musela společnost Evropské komisi oznámit, že jeden z jejich expertů, Mgr. J., není dostupný a požádala o povolení nahradit ji jiným expertem. Svědkyně rovněž uvedla, že ze strany Evropské komise bylo společností řečeno, ať vyčkají před případnou výměnou experta co nejdéle. Toto ovšem není nikde zaznamenáno. Pro společnost ovšem nebylo možné dále vyčkávat, a proto společnost oslovila jiného kandidáta, který v projektu následně působil.

Svědkyně výslovně uvedla, že neví o žádné další překážce účasti Mgr. J. v projektu, pokud by nedošlo k jejímu zatčení.

Svědkyně dále potvrdila, že odměna Mgr. J. byla uvedena v dohodě označené jako Financial agreement ze dne 1.10.2006 (tato listina byla svědkyni předložena). Odměna žalobkyně měla být ve výši XXXXX EUR/den. Dále uvedla, že pokud by tato odměna měla být změněna, pak by byla spíše zvýšena, nikdy by to nebylo méně. Co se týká ukončení spolupráce s Mgr. J., svědkyně uvedla, že spolupráce s ní byla ukončena ještě předtím než druhá fáze projektu začala a to vzhledem k tomu, že Mgr. J. nebyla dostupná. Spolupráce s Mgr. J. byla ukončena přípisem, svědkyně dále potvrdila, že spolupráce s Mgr. J. byla ukončena dopisem ze dne 16.11.2006, který byl svědkyní podepsán.

Svědkyň se rovněž vyjádřila k otázce případných nákladů žalobkyně v rámci těchto projektů, uvedla, že cestovní náklady a náklady na ubytování byly účtovány zvlášť, kdy to byla právě společnost MWH, která rezervovala lety i ubytování pro Mgr. J. Co se týká případných dalších nákladů, uvedla, že veškeré zprávy a reporty příprava na školení byly zasílány emailem a probíhalo to tak, že Mgr. J. přijela na školení, kde jí společnost poskytla datový projektor a Mgr. J. v podstatě dorazila pouze se svým ukazovátkem. Svědkyně uvedla, že neví o žádných dalších nákladech ani o nějakých subdodávkách v rámci projektu, neboť nebývá obvyklé, aby expert projektu delegoval některé své povinnosti na někoho jiného, neboť jde o jeho konkrétní schopnosti.

Co se týče vyplácení odměny, tato byla vyplácena měsíčně. Na začátku každého projektu je zpracován plán pro celý rok, ze kterého je zřejmé, co má být který měsíc vykonáno a na základě toho je měsíčně vystavena faktura s přehledem, ze kterého je zřejmé, které práce byly odvedeny.

Svědkyň ještě podrobně popsala proč, společnost MWH přistoupila k ukončení spolupráce s Mgr. J., přestože tato byla dne 16.11.2006 propuštěna z vazby. Svědkyně uvedla, že společnost měla asi dva týdny na to, aby obeslala všechny experty, společnost dostala dopis od Evropské komise o tom, že tedy je kandidátem na uzavření smlouvy s Evropskou komisí, jednalo se o dopis ze dne 1.12.2006. Svědkyně uvedla, že již předtím byla společnost Evropskou komisí kontaktována. Společnost se snažila kontaktovat Mgr. J. a věděla o jejím zatčení. Kontakty s Mgr. J. byly neúspěšné. Svědkyně rovněž uvedla, že společnost musela Evropské komisi potvrdit reálnou dostupnost svých expertů a domnívá se, že vzhledem k tomu, že práce Mgr. J. spočívala i v tom, že musela hodně cestovat po různých státech, toto by bylo z pohledu trestního stíhání překážkou a samotné trestní stíhání by nebylo slučitelné s výkonem této profese. Svědkyně se rovněž vyjádřila k přípisu ze dne 1.10.2006, který společnost MWH zaslala žalobkyni a kde bylo uvedeno, že žalobkyně se nemohla dostavit na pohovor dne 23.10.2006. Svědkyně vysvětlila, že na tento pohovor k pracovníkům Evropské komise se měli dostavit experti navržení společností MWH v rámci projektu a vzhledem k tomu, že žalobkyně se nemohla dostavit, byli vybráni jiní ze čtyř expertů. Na pohovor měl jet vedoucí projektu a Mgr. J. a vzhledem k tomu, že Mgr. J. nebyla dostupná, byl oslovený jiný expert z původních čtyř navržených. Svědkyně se rovněž vyjádřila k tomu, proč práce s Mgr. J. v druhé části projektu byla ukončena dopisem ze dne 1.12.2006, když dopis Evropské komise vyžadující případné řešení tohoto problému je ze stejného data, svědkyně uvedla, společnost MWH již nějakou dobu věděla, že Mgr. J. není dostupná, museli se rozhodnout, jaké řešení zvolit. Vzhledem k tomu, že společnost byla ve velkém časovém presu, rozhodla se hledat náhradu, kdy bylo obtížné sehnat adekvátní náhradu. Společnost MWH byla Evropskou komisí kontaktována již před odesláním dopisu ze dne 1.12.2006 a společnost tedy tento problém již řešila. Svědkyně dále uvedla, že Mgr. J. pro společnost poskytla v dalším období ještě nějaké služby a to jednodenní školení, uvedla, že tato jednodenní školení by Mgr. J. byla schopna realizovat i v případě, že by se účastnila projektu RCBI part II, neboť šlo o velmi časově limitovanou aktivitu.

Z daňových přiznání žalobkyně za roky 2006, 2007 a 2008 vzal soud za prokázané, že žalobkyně v roce 2006 dosáhla příjmů ve výši příjmů ze závislé činnosti XXXXX,- Kč, příjmů z podnikání XXXXX,- Kč (příjmy z podnikatelské činnosti dle § 7 zákona o dani z příjmu před odečtením výdajů činily XXXXX,-Kč, výdaje XXXXX,-Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji tak činil XXXXX,-Kč). Celkem činil daňový základ žalobkyně za rok 2006 XXXXX,- Kč. Za rok 2007 žalobkyně dosáhla příjmů ze závislé činnosti ve výši XXXXX,- Kč, příjmů z podnikání ve výši XXXXX,- Kč (příjmy z podnikatelské činnosti před odečtením výdajů činily XXXXX,- Kč, výdaje XXXXX,-Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji tak činil XXXXX,-Kč). Celkem tak činil základ daně žalobkyně pro tento rok XXXXX,-Kč.

V roce 2008 žalobkyně dosáhla příjmů od zaměstnavatelů ve výši XXXXX,-Kč. Příjmy z podnikání žalobkyně v tomto roce neměla. Žalobkyně v letech 2006 a 2007 uplatňovala výdaje procentem z příjmu, nevedla daňové účetnictví, ani evidenci.

Podle ustanovení § 5 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen zákon) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která mu byla způsobena a) rozhodnutím, jenž bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle ustanovení § 7 odst.1 zákona, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož vznikla škoda.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona, byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím, vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práv poskytuje.

Podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo nápravu nesprávného úředního postupu. Podle ustanovení odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Podle § 31a odst. 1 zákona, bez ohledu zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Podle ustanovení § 31a odst. 2 zákona zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možné nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona, nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozví o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.

Soud nejprve zkoumal, zda je dán základní předpoklad odpovědnosti státu za škodu a nemajetkovou újmu, zda v případě žalobkyně došlo k vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu. V tomto případě bylo v řízení prokázáno, že v případě žalobkyně bylo vydáno nezákonné rozhodnutí a to usnesení Policie ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu SKPV ze dne 11.10.2006 ČTS: UOOZ-80/V7-2006, kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně pro trestný čin přijímání úplatků podle § 160 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona. Trestní stíhání žalobkyně bylo následně zastaveno

usnesením OSZ ze dne 24.7.2008, čj 2 ZT 462/2006. Judikaturou i právní teorií bylo dovozeno, že stejný význam jako zrušení zákonného rozhodnutí má zastavení trestního stíhání nebo zproštění obžaloby. Při takovémto výsledku trestního stíhání je totiž třeba vycházet z toho, že občan čin nespáchal a trestní stíhání proti němu nemělo být vedeno (srov. rozsudek NS ČR sp.zn. 1 Cz 6/90), rozsudek NS ČR sp.zn. 25 Cdo 1388/2004). Žalobkyně podala proti usnesení o zahájení trestního stíhání a rovněž i proti usnesení o vzetí do vazby stížnost, která byla následně zamítnuta. V daném případě tak byl naplněn odpovědností titul dle ustanovení § 8 zákona, když proti žalobkyni bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání a trestní stíhání žalobkyně následně skončilo zastavením trestního stíhání a zároveň žalobkyně proti usnesení o zahájení trestního stíhání podala opravný prostředek. První předpoklad vzniku odpovědnosti státu za škodu v podobě nezákonného trestního stíhání tak byl zcela jednoznačně naplněn.

Soud se dále zabýval otázkou, zda je dána příčinná souvislost mezi nezákonným trestním stíháním žalobkyně a nezákonným rozhodnutím o vazbě a žalobkyní tvrzenou škodou v podobě ušlého zisku žalobkyně za činnost žalobkyně v projektech RCBI Part I. a RCBI Part II.

Na základě dodatečně provedených listinných důkazů a na základě provedených listinných důkazů v rámci první fáze řízení před soudem I.stupně a to zejména Services agreement for the provision of technical expertise for the project: REGIONAL CAPACITY BUILDING INICIATIVE (RCBI) ze dne 8.6.2006, dodatku k této smlouvě ze dne 9.8.2006 (Addendum 1 to services agreement for the provision of technical expertise for the project (REGIONAL CAPACITY BUILDING INITIATIVE (RCBI), dále z Financial agreement project service contract Europe aid/123483/C/ser/multi, REGIONAL CAPACITY BUILDING INICIATIVE ze dne 1.10.2006, dopisu společnosti MWH adresovanému žalobkyni ze dne 16.11.2006, dopisu společnosti MWH adresovaného žalobkyni ze dne 1.12.2006, dále z emailu P. Ch., ředitele projektu RCBI ze dne 7. 2. 2011 (odeslaného z emailové adresy V.V.) a dále z důkazů provedených před soudem I.stupně po zrušení části rozsudku odvolacím soudem (prohlášení společnosti MWH dne 13.6.2012 včetně příloh - přípisu Evropské komise ze dne 1.12.2006, adresovaná společnosti MWH, zveřejnění o zadání smlouvy o poskytování služeb. Service contract award notice regional capacity building initiative II (RCBI II), a zejména z výpovědi svědkyně S.P.) vzal soud za prokázané, že žalobkyně měla se společností MWH uzavřenu smlouvu ze dne 8.6.2006 na základě které, měla pro společnost MWH odpracovat v projektu RCBI nejprve celkem 50 pracovních dnů za odměnu XXXXX EUR za jeden pracovní den. Rozsah prací byl prodloužen ještě dodatkem k této servisní smlouvě ze dne 9.8.2006 na 56 pracovních dní. Žalobkyně měla poskytovat služby pro společnost MWH na pozici projektového a programového experta. V řízení bylo jednoznačně prokázáno uvedenými listinnými důkazy i svědeckou výpovědí S.P., že žalobkyně na základě této smlouvy odpracovala pouze 27 dnů, 29 dnů nestačila odpracovat vzhledem k tomu, že byla dne 13.10.2006 vzata do vazby. Dopisem ze dne 16.11.2009 byla spolupráce žalobkyně na této první části projektu ze strany společnosti MWH ukončena. Žalobkyni bylo tímto dopisem sděleno, že v důsledku jejího vzetí do vazby a jejího trestního stíhání s ní bude její spolupráce ukončena a společnost MWH je tímto nucena vypovědět smlouvu s žalobkyní. Tento dopis za společnost MWH podepsala paní S. P., ředitelka projektu RCBI.

Co se týká účasti žalobkyně na první části projektu, zde je stále nepochybné, že vzetí žalobkyně do vazby dne 13.10.2006 žalobkyni znemožnilo odpracovat zbývající práce na základě zmíněné smlouvy se společností MWH. Vzetí žalobkyně do vazby tak bylo hlavní a jedinou příčinou toho, že žalobkyně zbývajících 29 pracovních dnů pro společnost MWH

neodpracovala. Žalobkyni tak zcela jednoznačně ušel zisk za celkem 29 pracovních dnů á 550 EUR.

Co se týká účasti žalobkyně na druhé části projektu (RCBI part II), zde bylo rovněž jednoznačně prokázáno, že žalobkyně by na této druhé části byla angažována společností MWH jako klíčový expert v rámci této druhé části projektu. Podmínky, za kterých měla žalobkyně v této druhé části projektu pracovat, byly dohodnuty v rámci dohody ze dne 1.10.2006 (Financial agreement project service contract europe aid/123483/ C/ser/multi, regional capacity building initiative. V řízení bylo prokázáno, a to zejména přípisem Evropské komise ze dne 1.12.2006, jehož součástí je i hodnocení společnosti MWH, že korporace MWH skutečně vyhrála výběrové řízení na poskytování služeb v rámci této druhé části projektu; toto bylo jednoznačně potvrzeno rovněž svědeckou výpovědí S.P. jakožto tehdejší projektové ředitelky a zprávou P.Ch. , která byla žalobkyni zaslána z emailové adresy V.V. dne 7.2.2011. Jak uvedených z písemných dokumentů, tak z výpovědi svědkyně P. je zřejmé, že korporace MWH skutečně zvítězila v rámci tohoto výběrového řízení a měla poskytovat služby v rámci druhé části projektu RCBI II. Součástí výběrového řízení bylo rovněž navrzení příslušných expertů společnosti MWH, kteří měli na projektu pracovat. Jedním z těchto expertů byla žalobkyně. Hodnocení týmu expertů bylo součástí výběrového řízení, a Evropská komise vyhodnotila nabídku společnosti MWH jako vítěznou právě na základě složení jejímu týmu expertů, tedy i na základě osobní účasti žalobkyně jako klíčového experta v tomto projektu. Z předložených listinných důkazů i ze slyšené svědecké výpovědi je zřejmé, že účast žalobkyně na tomto projektu byla Evropskou komisí schválena, žalobkyně již nemusela procházet žádným dalším výběrovým řízením, naopak její angažmá v projektu bylo jedním z důvodů, proč Evropská komise vyhodnotila nabídku společnosti MWH jako vítěznou. Nedostupnost žalobkyně znamenala pro společnost MWH a rovněž pro Evropskou komisi značný problém, který musel být v krátkém časovém úseku po vyhlášení vítěze výběrového řízení a před uzavřením příslušné smlouvy o poskytování služeb vyřešen. Nebyly zde tedy žádné další podmínky, které by žalobkyně pro účast v této fázi projektu musela splnit. Lze tedy tvrdit, že pokud by nedošlo k trestnímu stíhání žalobkyně a k jejímu vzetí do vazby dne 15.10.2006, žalobkyně by se účastnila projektu RCBI II za dohodnutých podmínek, tedy za sjednanou odměnu XXXXX EUR za den, přičemž projekt by měl probíhat v období od 1. ledna 2007 do 31. listopadu 2008.

Dle názoru soudu bylo svědkyní S.P. přesvědčivě vysvětleno, proč společnost MWH přistoupila k angažování jiného experta na místo Mgr. J., když tato byla v období svého vazebního stíhání nedostupná, společnost s žalobkyní neměla žádný kontakt, neměla tak garantováno, že žalobkyně bude schopna plnit své pracovní úkoly v rámci projektu RCBI part II. Vysvětlení svědkyně P., že společnost MWH musela situaci řešit v poměrně krátkém časovém horizontu, a vzhledem k tomu, že nevěděla, jakým způsobem se bude trestní stíhání žalobkyně vyvíjet, přistoupila k angažování jiného experta na místo žalobkyně, bylo naprosto logické a přesvědčivé. Svědkyně rovněž uvedla, že ze strany MWH zde byly pochybnosti, zda by žalobkyně vzhledem ke svému trestnímu stíhání mohla dostát všech svých povinností klíčového experta v projektu RCBI Part II., když toto obnášelo zejména časté zahraniční cesty.

Námítka žalované, že žalobkyni nic nebránilo se tohoto projektu účastnit, neboť dne 26.11.2006 byla z vazby propuštěna a samotné trestní stíhání nebylo překážkou účasti žalobkyně na této druhé části projektu soud nepovažuje za přílehu. V daném případě je pro posouzení příčinné souvislosti mezi trestním stíháním žalobkyně, které bylo nezákonné, a jejím nezákonným vzetím do vazby a požadovaným ušlým ziskem rozhodná skutečnost, že vzetí žalobkyně do vazby, a její trestní stíhání vedly k tomu, že s ní společnost MWH ukončila spolupráci. Ze všech provedených důkazů, které spolu vzájemně korespondovaly, vyplynulo, že pokud by nebylo trestního stíhání žalobkyně a jejího vzetí do vazby, pak by její

spolupráce se společností MWH pokračovala a žalobkyně by tak dosáhla tvrzeného výdělku ve výši XXXXX EUR/den za celkem 210 pracovních dnů. Trestní stíhání žalobkyně a její vzetí do vazby bylo jedinou a hlavní příčinou ukončení spolupráce mezi společností MWH a žalobkyně a vztah příčinné souvislosti mezi nezákonným trestním stíháním žalobkyně jejím nezákonným vzetím do vazby je tak jednoznačně dán.

Žalovaná dále v rámci svého závěrečného návrhu namítala, že žalobkyně si škodu v podobě ušlého zisku zavinila sama porušením prevenční povinnosti, neboť pokud by po propuštění z vazby požádala společnost MWH o pokračování ve spolupráci, bylo by její žádosti vyhověno. Soud se s tímto názorem žalované neztotožňuje. Žalobkyně v důsledku svého vzetí do vazby nebyla společnosti MWH k dispozici v období po vyhlášení výsledku výběrového řízení Evropskou komisí a před uzavřením příslušné smlouvy mezi Evropskou komisí a společností MWH. Společnost v tomto období neměla o žalobkyni v důsledku její vazby žádné zprávy, žalobkyně se nemohla zúčastnit jako jeden z navržených expertů jednání s pracovníky Evropské komise dne 23. 10. 2006. Je tak zcela logické, že společnost MWH řešila situaci angažováním jiného experta na místo žalobkyně. Dle názoru soudu z výpovědi svědkyně S.P. jednoznačně vyplynulo, že společnost MWH byla ve značné časové tísní a musela tak situaci řešit neprodleně. I pokud by žalobkyně po 13. 11. 2006 společnosti sdělila, že byla z vazby propuštěna, trestní stíhání proti její osobě pro podezření ze spáchání trestného činu přijímání úplatku dle § 160 odst. 1, odst. 3. písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona stále probíhalo; žalobkyně tak mohla být kdykoliv znovu vzata do vazby, musela být k dispozici orgánům činným v trestním řízení, výsledek trestního stíhání byl nejistý, když žalobkyně hrozil trest odnětí svobody jeden rok až pět let. Předpoklad, že společnost by za situace stále probíhajícího trestního stíhání žalobkyně v mediálně známé úplatkářské kauze změnila své rozhodnutí angažovat namísto žalobkyně jiného experta pouze na základě faktu, že žalobkyně byla z vazby propuštěna, je naprosto nelogický.

Soud se dále zabýval výší škody, která žalobkyni v důsledku vzetí do vazby a nezákonného trestního stíhání vznikla. Jednou z otázek, kterou soud v rámci určení výše škody vzniklé žalobkyni řešil, byla otázka splatnosti odměn žalobkyně. V řízení bylo prokázáno smlouvou ze dne 8.6.2006 (IV. odstavci 4.2) že platby měly být provedeny vždy do 30 dnů po obdržení doložených původních faktur od experta. Z výpovědi svědkyně S.P. vzal soud za prokázané, že platby měly být hrazeny vždy měsíčně. Žalobkyně v rámci doplňujících skutkových tvrzení uvedla, že příslušnou fakturu vždy zaslala koncem měsíce společnosti MWH a je tedy naprosto logickou úvaha žalobkyně, že platby by byly vypláceny vždy k 10. dni měsíce následujícího poté, co společnost MVH obdržela vystavenou fakturu, tedy pokud žalobkyně odvedla práce v měsíci lednu, k 31. lednu vystavila fakturu a tuto následně počátkem února zaslala společnosti MWH, pak odměna by byla vyplacena k 10. březnu. Soud tedy vyšel při výpočtu výše odměny, kterou by žalobkyně obdržela z dat splatnosti uvedených v následujících tabulkách, kde ke konkrétnímu datu splatnosti je vždy uveden i příslušný kurz EUR/CZK.

RCBI Part I.

termín	počet dnů	EUR	aktuální kurz	příjem CZK
--------	-----------	-----	---------------	------------

platby			CZK/EUR	
10.12.2006	9	XXXXXX	27,960	XXXXXX
10.1.2007	10	XXXXXX	27,730	XXXXXX
10.2.2007	10	XXXXXX	28,245	XXXXXX

RCBI Part II.

termín platby	počet dnů	EUR	aktuální kurz CZK/EUR	příjem CZK
10.3.2007	9	XXXXXX	28,170	XXXXXX
10.4.2007	9	XXXXXX	27,955	XXXXXX
10.5.2007	9	XXXXXX	28,255	XXXXXX
10.6.2007	9	XXXXXX	28,420	XXXXXX
10.7.2007	9	XXXXXX	28,630	XXXXXX
10.8.2007	9	XXXXXX	28,050	XXXXXX
10.9.2007	9	XXXXXX	27,595	XXXXXX
10.10.2007	9	XXXXXX	27,480	XXXXXX
10.11.2007	9	XXXXXX	26,730	XXXXXX
10.12.2007	9	XXXXXX	26,000	XXXXXX
10.1.2008	9	XXXXXX	25,855	XXXXXX
10.2.2008	9	XXXXXX	25,660	XXXXXX
10.3.2008	9	XXXXXX	25,040	XXXXXX
10.4.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX
10.5.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX
10.6.2008	9	XXXXXX	24,430	XXXXXX
10.7.2008	9	XXXXXX	23,465	XXXXXX
10.8.2008	9	XXXXXX	24,210	XXXXXX
10.9.2008	9	XXXXXX	24,850	XXXXXX
10.10.2008	9	XXXXXX	24,935	XXXXXX
10.11.2008	9	XXXXXX	25,270	XXXXXX
10.12.2008	9	XXXXXX	25,900	XXXXXX
10.1.2009	12	XXXXXX	26,480	XXXXXX

Obtížnější otázkou při stanovení výše škody vzniklé žalobkyni bylo stanovení nákladů, které byla žalobkyně nucena vynaložit na dosažení tohoto zisku. Takovéto stanovení nákladů je v každém ohledu pouze hypotetické, neboť žalobkyně sjednané práce neprovedla a výši nákladů nutných na dosažení tohoto zisku tak lze pouze odhadnout. Z daňových příznání žalobkyně, bylo prokázáno, že žalobkyně jako OSVČ nevedla daňovou evidenci ani účetnictví, výdaje v rámci daňových příznání uplatňovala procentem z příjmu ve smyslu ustanovení § 7 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmu. XXXXX. Vzhledem k tomu, že uplatňování výdajů pomocí výdajového paušálu je pouze daňovou pomůckou pro výpočet daně z příjmu a neodráží skutečné vynaložené náklady na dosažení zisku, soud dospěl k závěru, že by bylo ve vztahu k žalobkyni značně nespravedlivé, pokud by vyšel t toho, že výdaje žalobkyně dosáhly XXXXX % či XXXXX % jejího příjmu; vzhledem k tomu, že

výdaje v podobě cestovního a nákladů na ubytování při zahraničních cestách žalobkyně v rámci projektu RCBI byly hrazeny společností MWH nad rámec odměny žalobkyně, náklady žalobkyně vynaložené v souvislosti s dosažením zisku nemohly ani zdaleka dosahovat hodnoty těchto výdajových paušálů. Soud se proto pokusil stanovit skutečné výdaje, které žalobkyně v souvislosti s dosažením zisku vynaložila.

Ze svědecké výpovědi svědka V.Š. a jím zpracované listiny – Odhad nákladů spojených s prací Mgr. V.J. v projektech Regional capacity building initiative I a II v pozici klíčového experta, vzal soud za prokázané, že jmenovaný je daňovým poradcem žalobkyně a zpracovával pro ni daňová přiznání v letech 2007 a 2008. Svědek se pokusil nějakým způsobem stanovit náklady na dosažení zisku žalobkyně při projektech RCBI part I a part II. Svědek odhaduje, že v první části projektu by žalobkyně měla náklady ve výši 5.600,-Kč, z čehož 5.000,-Kč by byly náklady na telefon, 500,-Kč náklady na kancelářský materiál a 100,-Kč na poštovné. Co se týká účasti žalobkyně na druhé části projektu, zde svědek odhadl náklady na částku 115.329,-Kč, přičemž zde opět uvažoval částku 2.000,-Kč měsíčně za telefon, celkem za 23 měsíců tedy 46.000,-Kč, náklady na odbornou literaturu 1.500,-Kč, náklady na toner 2.750,-Kč, náklady na ostatní kancelářský materiál 2.000,-Kč, náklady na poštovné 1.500,-Kč, náklady na vizitky 900,-Kč, náklady na kufr značky Samsonite 5.599,-Kč, předpokládaný nákup služeb - rešerše, sběr dat 25.000,-Kč a předpokládaný nákup služeb – grafické zpracování a úprava výstupů celkem 30.000,-Kč. Svědek uvedl, že při stanovení těchto nákladů tyto vyčíslil ze srovnatelného projektu realizovaného v Rumunsku v roce 2008. Na nákup služeb rešerše a sběr dat, svědek náklady žalobce odhadl částkou 25.000,-Kč, když počítal odměnu za tyto práce 280,-Kč za hodinu, tuto částku stanovil ze zkušenosti s jinými klienty.

Vzhledem k tomu, že svědek V.Š. nebyl schopen přesvědčivě vysvětlit, na základě jakých podkladů zpracoval svůj odhad nákladů žalobkyně na dosažení jejího zisku, soud zadal zpracování znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika za účelem zjištění nutných nákladů k dosažení zisku žalobkyně. Znalce po analýze obsahu prováděných činností identifikovala následující základní druhy nákladů, které by žalobkyně musela vynaložit. Jednalo se o tyto druhy nákladů: spotřeba materiálu – kancelářských potřeb, amortizace vlastní výpočetní techniky, cestovní náklady, náklady na dopravu, ubytování a stravné, nájemné – kancelářské prostory, telekomunikační náklady, telefon a internet, datová podpora - rešerše zpracování dat, služby grafického studia, ostatní - poštovné, bankovní poplatky, cestovní pojištění, mzdové náklady zaměstnanců. V rámci první části projektu znalce dospěla k závěru, že žalobkyně by vynaložila náklady na materiál ve výši 1.250,-Kč, dále zde znalce započítala amortizaci vlastní výpočetní techniky ve výši 2.777,78 Kč, telekomunikační náklady ve výši 12.500,-Kč (zahrnují náklady na telefon a internet), dále započítala částku 25.000,-Kč na datovou podporu, 5.000,-Kč na služby grafického studia a 2.500,-Kč na ostatní (cestovní pojištění). Znalce uvedla, že žalobkyně neměla žádné cestovní náklady, neboť tyto byly hrazeny společností MWH, rovněž nebylo žádné nájemné, neboť neměla externí kancelář a neměla žádné mzdové náklady, neboť neměla zaměstnance. V rámci první části projektu tak znalce dospěla k celkové výši nákladů 49.000,-Kč. Stejný způsob určení nákladů znalce zvolila i pro druhou část projektu, ovšem na rozdíl od první části projektu znalce uvažovala, že Mgr. J. by práce provedla v časovém období 10 měsíců a proto jednotlivé náklady počítala vždy za 10 měsíců. Zde došla tedy k závěrům, že žalobkyně by na materiál vynaložila částku 5.000,-Kč, amortizace vlastní výpočetní techniky započítala ve výši 11.111,11 Kč, telekomunikační náklady ve výši 50.000,-Kč, datová podpora ve výši 50.000,-Kč, náklady na grafické studio ve výši 10.000,-Kč, ostatní ve výši 10.000,-Kč, celkem tedy dospěla k nákladům ve výši po zaokrouhlení 136.111,-Kč.

Soud již v rámci dokazování v první fázi řízení vzal za prokázané, že žalobkyně v rámci první části projektu využila spolupráce s D.Š., kdy svědek D.Š. uvedl, že pro žalobkyni v rámci první části projektu odpracoval zhruba 14 pracovních dnů, jeho odměna měla být asi 150 EUR/den. Tuto částku vzhledem k situaci žalobkyně žalobkyni nevyfakturoval. Toto bylo rovněž potvrzeno emailem ze dne 6.10.2006, kde svědek uvedl, že odpracoval 14 dnů za 150 EUR/den, celkem mu tedy náležela odměna ve výši 2100 EUR. Žalobkyně v rámci doplnění svých skutkových tvrzení při jednání soudu dne 7.4.2011 a následně v podání ze dne 27.4.2011 uvedla, že na služby Š. vynaložila celkem částku 50.000,-Kč, přičemž tedy tuto částku vynaložila jak v první části projektu, tak zřejmě i v druhé části projektu. Tato skutková tvrzení byla co do základu prokázána i výpovědí svědka Š., který uvedl, že v obdobném rozsahu jako v rámci první části projektu by pro žalobkyni pracoval i rámci druhé části projektu. Znalkyně Mgr. Jana Fialová v rámci svého znaleckého posudku však v položce datová podpora počítala pouze s částkou 25.000,-Kč jako náklady na služby poskytnuté v rámci dohody o provedení práce s jednou osobou. Soud dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že Š. by nárokoval částku minimálně 2100 EUR, kterou žalobkyni však v rámci vykonané práce dosud nefakturoval, je zřejmé, že by tuto částku fakturoval až po skončení prací v první části projektu a tyto náklady ve výši 2100 EUR by žalobkyně prokazatelně vynaložit musela. Odměnu Š. měla žalovaná hradit až ke konci projektu, a proto soud při přepočtu dohodnuté odměny mezi Š. a Mgr. J. ve výši 2.100 EUR vycházel z kurzu platného k 10.2.2007, kdy by žalobkyně obdržela poslední odměnu za provedené práce, tedy z kurzu 28,245 EUR/CZK. Částce 2100 EUR tak odpovídá 59.314,50 Kč.

Co se týká nákladů, které by žalobkyně vynaložila v rámci druhé části projektu, zde soud vyšel zcela ze závěru znalkyně, která dospěla k částce 136.111,11 Kč, přičemž opět závěry znalkyně porovnal jak s výpovědí svědka Š., tak i s výpovědí V.Š.. Je třeba poznamenat, že V.Š. v rámci svého odhadu nákladů vyšel v podstatě z totožných položek, jedinou položku, kterou zde měl navíc bylo zakoupení kufru značky Samsonite ve výši 5.599,-Kč. Jinak se závěry V.Š. příliš nelišily od závěrů znalkyně: svědek Š. uvedl, že náklady na telefon by byly 46.000,-Kč (znalkyně uvažovala 50.000,-Kč), náklady na toner by činily 2.750,-Kč, náklady na vizitky 900,-Kč (znalkyně uvažovala spotřebu materiálu celkem 5.000,-Kč), předpokládaný nákup služeb zde Š. uvažoval celkem 55.000,-Kč (znalkyně celkem za datovou podporu a grafické studio 60.000,-Kč). Š. uvažoval poštovné ve výši 1.500,-Kč (znalkyně uvažovala částku 10.000,-Kč, kam zahrnula i další náklady jako bankovní poplatky a cestovní pojištění. Kromě uvedených nákladů znalkyně dále započítala částku 11.111,11 Kč jako amortizaci počítače žalobkyně. Zde znalkyní započtené náklady na datovou podporu (kterou měl zajistit Š.) ve výši 50.000,- Kč v zásadě korespondovali s výpovědí uvedeného svědka, který uvedl, že by poskytl služby ve zhruba stejném rozsahu jako v první části projektu. Jediným nákladem, který znalkyně neuvažovala, je náklad v podobě ceny za kufr značky Samsonite ve výši 5.599,-Kč. O tuto částku tedy soud zjištěné náklady navýšil a vycházel tak z předpokladu, že celkové náklady žalobkyně na dosažení jejího zisku by byly 141 709,91 Kč.

Žalovaná v rámci svých námitek vůči znaleckému posudku uvedla, že postup použitý znalcem považuje za nesprávný, když nevycházel z faktického stavu, ale pouze z tvrzení žalobkyně a spisu Obvodního soudu pro Prahu 2. Dle názoru žalované byly závěry obsažené ve znaleckém posudku pro předmětnou věc nepoužitelné, neboť náklady zde určené byly stanoveny pouze hypoteticky, resp. odhadem a pouze na základě údajů uvedených žalobkyní, nikoliv na základě faktického stavu. Žalovaná se domnívala, že znalec by měl při stanovení nákladů, které by žalobkyně byla nucena vynaložit v souvislosti s realizací projektu RCBI I a

II vycházet z nákladů, které byly vynaloženy expertem, popřípadě experty, jenž měli nahradit žalobkyni.

Soud se s touto námitkou žalované neztotožnil, domnívá se, že závěry znaleckého posudku nejlepším možným způsobem odhadly výši předpokládaných nákladů žalobkyně vynaložených na dosažení jejího zisku v projektu RCBI. V daném případě soudu a znalkyni nezbylo než vycházet skutečně z hypotetických nákladů, které by žalobkyně s dosažením zisku měla; znalkyně poměrně přesně zmapovala, jaké typy nákladů přicházely v úvahu a tyto následně vyčíslila. Žalovaná neuvedla, jaké další náklady, kromě těch znalkyní započtených, měla žalobkyně vynaložit. Žalovaná ani nerozporovala finanční vyčíslení jednotlivých nákladů, nerozporovala, že by snad náklady na telefony, internet, služby datové podpory, či jiné měly být započteny v jiné výši. Znalkyně dle názoru soudu vycházela zcela správně z cenových nákladů v daném časovém období v České republice. Pokud by byl zvolen způsob navrhovaný žalobkyní, zde by dle názoru soudu takto získané závěry nebyly relevantní, neboť žalobkyni nahradili experti žijící v jiných zemích Evropské unie, kde lze předpokládat, že výše nákladů na jednotlivé komponenty (telefony, administrativní náklady, cestovní pojištění apod.) byly zcela odlišné. Soud si je vědom toho, že výše nákladů stanovených znaleckým posudkem vycházela pouze z určitých předpokladů, na druhou stranu vzhledem k tomu, že žalobkyně zisku v rámci projektu nedosáhla, nelze zvolit lepší a přiléhavější způsob určení nákladů.

Soud se dále musel vypořádat s otázkou, v jaké fázi projektu by žalobkyně znalkyní vypočtené náklady hradila a to vzhledem k rozdílnému kurzu EUR/CZK v období let 2006 – 2009. Výši ušlého zisku za účast žalobkyně v první části projektu, kdy žalobkyně měla odpracovat ještě 29 dnů soud stanovil tak, že předpokládal, že v měsíci říjnu 2006 by žalobkyně odpracovala 9 pracovních dnů, které by fakturovala koncem měsíce listopadu a platbu za takto odpracované dny by obdržela dne 10.12.2006. V měsíci listopadu by žalobkyně odpracovala 10 pracovních dnů a platbu za takto odpracované dny by obdržela dne 10.1.2007 a v měsíci prosinci 2007 by odpracovala celkem 10 pracovních dnů, platbu za odpracované dny v měsíci prosinci by dostala dne 10.2.2007. Při výpočtu ušlého zisku soud vycházel vždy z aktuálních kurzů vždy k 10.dni v měsíci tak, jak to vyplývá z přiložené tabulky. Takto soud dospěl k celkové částce příjmů XXXXX Kč.

termín platby	počet dnů	EUR	aktuální kurz	příjem
10.12.2006	9	XXXXX	27,96	XXXXX
10.1.2007	10	XXXXX	27,73	XXXXX
10.2.2007	10	XXXXX	28,245	XXXXX
			celkem	XXXXX

Od této částky následně odečetl ještě v řízení prokázané výdaje na služby poskytnuté D.Š. ve výši 2100,- EUR, což při kurzu platném k 10.2.2007 činí 59.314,50 Kč a dále částku 24.000,-Kč, která představuje další náklady žalobkyně dle znaleckého posudku Mgr. Jany Fialové (po odečtení náklady na datovou podporu ve výši 25.000,- Kč, namísto kterých soud započtel náklady na služby Š. ve výši 59.314,50 Kč). **Po odečtení těchto celkových nákladů ve výši 83.314,50 Kč tak výše ušlého zisku žalobkyně činí XXXXX Kč.** Soud v daném případě předpokládal, že vynaložené náklady by žalobkyně započtla po skončení prací, stejně tak i odměnu Š. měla žalovaná hradit až ke konci projektu a proto soud při

přepočtu dohodnuté odměny mezi Š. a Mgr. J. ve výši 2.100 EUR vycházel z kurzu platného k 10.2.2007, kdy by žalobkyně obdržela poslední odměnu za provedené práce.

Co se týká účasti žalobkyně na druhé části projektu, zde soud vycházel z pravidelného rozložení celkového počtu 210 dnů v období, kdy měl být projekt vypracován, tj. v období od 1. ledna 2007 do 30.11.2008. Soud tedy opět vycházel z toho, že žalobkyně by fakturovala vždy ke konci příslušného měsíce, v němž odpracovala určitý počet pracovních dní a společnost MWH po té měla 30 dnů na uhrazení této faktury. Soud tak vycházel z tvrzení žalobkyně, že platba by byla připsána na účet žalobkyně vždy k 10. dni následujícího po fakturaci, tedy kupříkladu odměna za měsíc leden 2007 by byla uhrazena k 10. březnu 2007. Žalobkyně vycházela z toho, že by každý měsíc odpracovala 9 pracovních dní, v závěru projektu v měsíci listopadu 2008 12 pracovních dnů. Soud tedy odměnu za takto odpracované pracovní dny opět vynásobil aktuálním kurzem a dospěl tak k příjmům za jednotlivé měsíce tak, jak jsou uvedeny v níže uvedené tabulce.

termín platby	počet odprac. dnů	EUR	aktuální kurz EUR/CZK	příjem	výdaje	příjem po odečtení výdajů
10.3.2007	9	XXXXXX	28,170	XXXXXX	18 908,17 Kč	XXXXXX
10.4.2007	9	XXXXXX	27,955	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.5.2007	9	XXXXXX	28,255	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.6.2007	9	XXXXXX	28,420	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.7.2007	9	XXXXXX	28,630	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.8.2007	9	XXXXXX	28,050	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.9.2007	9	XXXXXX	27,595	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.10.2007	9	XXXXXX	27,480	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.11.2007	9	XXXXXX	26,730	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.12.2007	9	XXXXXX	26,000	XXXXXX	13 309,17 Kč	XXXXXX
10.1.2008	9	XXXXXX	25,855	XXXXXX	13 309,17 Kč	XXXXXX
10.2.2008	9	XXXXXX	25,660	XXXXXX	8 309,17 Kč	XXXXXX
10.3.2008	9	XXXXXX	25,040	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.4.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.5.2008	9	XXXXXX	25,145	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.6.2008	9	XXXXXX	24,430	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.7.2008	9	XXXXXX	23,465	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.8.2008	9	XXXXXX	24,210	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.9.2008	9	XXXXXX	24,850	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.10.2008	9	XXXXXX	24,935	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.11.2008	9	XXXXXX	25,270	XXXXXX	3 309,17 Kč	XXXXXX
10.12.2008	9	XXXXXX	25,900	XXXXXX	13 309,17 Kč	XXXXXX
10.1.2009	12	XXXXXX	26,480	XXXXXX	18 309,17 Kč	XXXXXX
celkem		XXXXXX		XXXXXX Kč	141 709,91 Kč	XXXXXX Kč

Co se týká znalkyní určených údajů, vzhledem k delšímu časovému období, ve kterém měly být práce na projektu odvedeny, soud opět v souladu s tvrzením žalobkyně započítal náklady poměrně vždy za jednotlivý měsíc. Výjimkou je pouze výdaj za datovou podporu -

byly rozděleny do celkem 5 plateb ve výši 10.000,- Kč, které byly započteny v úvodu projektu (na platbu dne 10. 3. 2007), dále v polovině projektu (na platby ve dnech 10. 12. 2007 a 10. 1. 2008) a na konci projektu (na platby dne 10. 12. 2008 a 10. 1. 2009). Náklady na pořízení kufru Samsonite ve výši 5.599,- Kč soud započítal rovněž hned v prvním měsíci projektu Rovněž výdaje za grafické studio byly účtovány v polovině projektu (započteny na platbu k 10.2.2008) a dále na konci projektu (započteny na platbu dne 10.1.2009). **Po odečtení těchto nákladů opět jak vyplývá z přiložené tabulky v celkové výši 141.706,91 Kč tak soud dospěl k příjmu po odečtení výdajů ve výši XXXXX Kč.** V této výši tedy žalobkyni přiznal žalobkyni náhradu ušlého zisku za předpokládanou účast v druhé části projektu RCBI.

Soud se rovněž zabýval otázkou, zda skutečnost, že žalobkyně by pracovala ve shora uvedeném projektu, by žalobkyni bránila dosáhnout výdělku, kterého v letech 2007 a 2008 skutečně dosáhla. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že žalobkyně měla v druhé části projektu odpracovat celkem 210 dnů v období od 1. ledna 2007 do 31. listopadu 2008. Měsíčně by žalobkyně na projektu odpracovala 9 pracovních dní, což logicky nevyklučuje, aby se žalobkyně po zbývající část měsíce nevěnovala jiné výdělečné činnosti, ať už jako zaměstnanec či jako osoba samostatně výdělečně činná.

Co se týká žalobkyní požadovaných nákladů na obhajobu ve výši 18.028,50 Kč, zde byl soud vázán právním názorem odvolacího soudu, který v rámci odůvodnění svého rozhodnutí zcela jasně uvedl, že přiznání odměny advokáta za nahlížení do spisu, mimo seznámení se s výsledky vyšetřování, by bylo v rozporu se stávající judikaturou, ač soud prvního stupně již v rámci svého předchozího rozsudku poukázal na judikaturu (srov. rozh. NS ČR sp.zn. 7 TZ 66/99 a VS v Praze sp.zn. 4 To 53/98), která zastává odlišný právní názor.

Odvolací soud rovněž vyslovil právní názor, že za odvolání proti usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyni nepřisluší více než odměna za ½ úkon právní služby.

Žalobkyně dále uplatňovala náklady na odměnu advokáta za úkon právní služby spočívající v účasti advokáta při domovní prohlídce dne 13.10.2006. Je pravdou, že domovní prohlídka byla v řízení nařízena, ovšem následně se neuskutečnila, když žalobkyně vydala věci dobrovolně a domovní prohlídky tak nebylo třeba. V tomto případě soud znovu vyšel z výpovědi svědka JUDr. Karla Brücklera, který zcela jednoznačně vypověděl, že dne 13.10.2006 se účastnil úkonu v rámci vyšetřování, při kterém žalobkyně vydala věci důležité pro trestní stíhání. Svědek vypovídal po poučení o následcích křivé výpovědi, když tento jednoznačně popsal průběh dne, kdy byla žalobkyně nejprve zadržena a následně ve večerních hodinách měla být provedena prohlídka na její adrese a následně prohlídka jiných prostor a pozemků v prostorách firmy Primavera Consulting s.r.o. na adrese Washingtonova 1622, Praha. Vzhledem k tomu, že svědek zcela jasně a přesně popsal, jak tyto úkony v přípravné fázi trestního řízení probíhaly, soud uvěřil výpovědi svědka, že tento se úkonu policie účastnil. Tento postup je navíc zcela logický, kdy svědek jako obhájce žalobkyně byl těmto úkonům přítomen, kdy se jednalo o úkony policie pro jeho klientku velmi významné. Soud již v tomto směru nevedl žádné dokazování, neboť se domnívá, že výpověď svědka, který se tohoto úkonu osobně zúčastnil, je jednoznačným přímým důkazem prokazujícím účast obhájce žalobkyně na tomto vyšetřovacím úkonu. Soud se tedy znovu domnívá, že za účast obhájce žalobkyně na tomto úkonu orgánů činných v trestním řízení je třeba přiznat žalobkyni náhradu za odměnu advokáta za tento úkon právní služby. Soud účast obhájce žalobkyně na těchto úkonech žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb. jako účast na vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení. Soud tedy přiznal žalobkyni odměnu ve výši 1.500,-Kč za tento úkon právní služby v souladu s ustanovením § 7 ve spojení s § 10 odst. 3 písm. b) vyhlášky a dále jeden režijní paušál á 300,-Kč ve smyslu §

13 odst. 3 vyhlášky, což činí celkem 1.800,-Kč včetně 19% DPH pak částku 2.142,-Kč. Ve zbývajících částech požadovaných nákladů na obhajobu ve výši 15.886,50 Kč soud žalobu, vzhledem k právnímu názoru odvolacího soudu zamítl.

Co se týká odměny obhájce žalobkyně za uvedený úkon právní služby, je třeba rovněž poukázat na to, že žalovaná tento úkon právní služby v rámci svého závěrečného návrhu nesporeovala, pouze uvedla, že nebylo prokázáno, že by tento úkon právní služby přesáhl 2 hodiny. Rozsah úkonu nad 2 hodiny v řízení skutečně prokázán nebyl, soud proto přiznal odměnu advokáta pouze za 1 úkon právní služby.

Soud tedy žalobce vyhověl co do škody v podobě ušlého zisku za první část projektu ve výši XXXXX Kč (nevyhověl co do částky 34.315,- Kč), za druhou část projektu ve výši XXXXX Kč (nevyhověl co do částky 5.601,45 Kč) a jako náklady obhajobního přiznal žalobkyni částku 2.142,- Kč (nevyhověl co do částky 15.886,50 Kč). Soud tak žalobě vyhověl v celkové částce XXXXX Kč, žalobu zamítl co do částky 55.802,95 Kč.

Ve výroku I. soud řízení v souladu s ustanovením § 96 o.s.ř. zastavil co do částky 969.721,86 Kč vzhledem k tomu, že v této části vzala žalobkyně žalobu zpět podáním ze dne 27.2.2014. Žalovaná s tímto postupem vyslovila souhlas podáním ze dne 9.4.2014.

Ve výroku IV. soud rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky. V daném případě byla žalobkyně úspěšná co do částky 2.703.994,44 Kč a co do částky 55.802,95 Kč byla žalobkyně v řízení neúspěšná. Jako k neúspěchu žalobkyně je třeba rovněž přistupovat k částce 969,721,86 Kč, vůči které vzala žalobkyně žalobu zpět a procesně tak zavinila zastavení řízení. Soud tak v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 146 odst. 2 o.s.ř. přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení v rozsahu jejího úspěchu ve věci, když žalobkyně byla v řízení úspěšná co do 73 % a co do 27 % byla v řízení neúspěšná. Po odečtení neúspěchu od úspěchu žalobkyně má tak žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 46 %. Náklady řízení se v daném případě sestávají z nákladů na právní zastoupení, žalobkyně má právo na náhradu nákladů obhajobu za celkem 17 úkonů právní služby á 23.220,- Kč (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, účast na přípravném jednání, podání ve věci samé ze dne 8.2.2011, účast na jednání soudu dne 7.4.2011 a 27.6.2011, sepsání odvolání, vyjádření k odvolání žalované, účast na jednání soudu dne 28.6.2012, písemné podání ve věci samé ze dne 26.7.2011, účast na jednání soudu dne 22.10.2012, podání ve věci samé ze dne 31.10.2012, účast na jednání soudu dne 6.2.2014, písemné podání ve věci samé ze dne 27.2.2014, účast na jednání soudu dne 27.3.2014 v trvání převyšujícím 2 hodiny (2 úkony), účast na jednání soudu dne 10.4.2014). Dále má žalobkyně právo na náhradu 17 režijních paušálů á 300,-Kč a příslušného DPH. Celkem tak náklady na obhajobu činí 482.735,40 Kč. Žalobkyně dále vynaložila náklady na překladatelské služby ve výši 2.970,-Kč, náklady spojené s ubytováním svědkyně Sophie Papalexii ve výši 2.484,-Kč a náklady na stravování této svědkyně ve výši 219,-Kč (tyto náklady žalobkyně doložila příslušnými). Celková výše nákladů tak činí 488.408,40 Kč, z toho 46 % činí 224.667,90 Kč.

Žalobkyně v rámci vyčíslení nákladů obhajobu požadovala odměnu advokáta za tyto úkony právní služby: účast na jednání odvolacího soudu, dovolání a ústavní stížnost. Za tyto úkony právní služby žalobkyni náhrada nákladů nepřísluší, neboť u jednání odvolacího soudu nemohl být právní zástupce žalobkyně přítomen, neboť se žádné nekonalo a úkony v podobě soupisu dovolání a ústavní stížnosti byly vynaloženy v řízení vedeném pod sp. zn. 41 C 213/2010, nikoliv části řízení vedené pod sp. zn. 41 C 123/2012, kde bylo rozhodováno o části předmětu řízení v rozsahu zrušujícího výroku odvolacího soudu. Navíc žalobkyně byla v dovolacím řízení i v řízení o ústavní stížnosti neúspěšná a rozhodně tak v této části předmětu řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Ve výroku V. a VI. soud rozhodl o nákladech státu, jejichž výše bude specifikována v samostatném usnesení. Zde soud rozhodl v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř. o náhradě nákladů státu dle úspěchu účastníků ve věci. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla úspěšná co do 73 % uložil jí soud povinnost nahradit náklady státu ve výši 27 % a žalované, která byla úspěšná co do 27 % ze 73 %.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

V Praze dne 10. dubna 2014

Mgr. Lucie Šternová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení: Vítková